

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας Μακάριος

Ἀριθμ. Πρωτ.: 142

Τῷ εὐαγεῖ κλήρῳ καί ταῖς μοναστικάῃς ἀδελφότησι
τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Σύδνεϋ

Εἰς Σύδνεϋ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Πέμπῳ συνημμένως τῷδε τήν 1^ην ἡμετέραν Ἐγκύκλιον πρὸς τόν εὐαγῆ κλήρον καί τόν φιλόχριστον λαόν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, παρακαλῶ δέ ὅπως ἀναγνωσθῆ αὕτη ὑφ' ἡμῶν κατά τήν Θείαν Λειτουργίαν τῆς 6^{ης} Αὐγούστου, εὐθύς μετὰ τήν ἀγάγνωσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ἐπί δέ τούτοις εὐχαριστῶν ἐκ τῶν προτέρων, διατελῶ

Μετὰ πολλῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καί εὐχῶν διαπύρων

Ἐν Σύδνεϋ, τῇ 31ῇ Ἰουλίου 2019

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ὁ Αὐστραλίας Μακάριος

ΜΑΚΑΡΙΟΣ

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, ὑπέρτιμος καί Ἐξαρχος πάσης Ὠκεανίας, τοῖς Θεοφιλεστάτοις Ἐπισκόποις, τῷ εὐαγεῖ κλήρῳ, ταῖς μοναστικαῖς ἀδελφότησι, τοῖς Προέδροις τῶν ἐντίμων Διοικητικῶν Συμβουλίων καί Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων, τοῖς Διδάσκουσιν καί τοῖς διδασκομένοις ἐν τοῖς Σχολείοις, τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς φιλανθρωπικοῖς καθιδρύμασι καί παντί τῷ χριστεπώνυμῳ πληρώματι τῆς ἐν Αὐστραλία Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, χάρις εἴη καί εἰρήνη παρὰ τοῦ ἐν τῷ Θαβωρείῳ Ὁρει μεταμορφωθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ.

Τιμώτατοι Ἀδελφοί συνεπίσκοποι καί ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί ἡ στοργικὴ μέριμνα καί κανονικὴ φροντίδα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μετὰ ἀπὸ τὴν εὐμενὴ πρόταση τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, μέ κατέστησαν τὸν ἕκτο Ἀρχιεπίσκοπο τῆς περιωνύμου, περιπύστου καί ἱστορικῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας. Ἐφτασα στὴν εὐλογημένη χώρα μας τὴν 18^η Ἰουνίου καί ἐνθρονίστηκα τὴν ἡμέρα τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στό Σύδνεϋ. Δοξάζω τὸν Θεό, διότι ἀνήλθα ἐπὶ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖον ἐκλείσαν οἱ διαπρεπεῖς καί ἐξαιρετοὶ Ἱεράρχες τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Χριστοφόρος, Τιμόθεος, Θεοφύλακτος, Ἰεζεκιήλ καί Στυλιανός, τοὺς ὁποῖους μνημονεύω μετ' εὐγνωμοσύνης, ἀναγνωρίζοντας τὴν τεράστια καί ἀνεκτίμητη προσφορά τους στὴν ἐν Αὐστραλία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί στό Γένος.

Αὐτό τό διάστημα τῆς παραμονῆς μου ἐδῶ, στή νέα μας πατρίδα, διαπιστώνω ὅτι ὅλοι μας, κληρὸς καί λαός, ζοῦμε σέ ἓνα κλίμα παρατεινόμενης Πεντηκοστῆς. Βιώνουμε μία κατάσταση συνεχοῦς χαρᾶς, εἰρήνης, ἐνθουσιασμοῦ, συγκινήσεως, δακρύων, καρδιακῆς ἀνέσεως, ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας καί ἀνακαινισμοῦ. Οἱ ἐνθουσιαστικὲς καί συγκινητικὲς ἐκκληδώσεις τῆς ἀγάπης σας πρὸς τό πρόσωπό μου, ἤδη ἀπὸ τὴ στιγμή τῆς ἀφίξεώς μου στό ἀεροδρόμιο, ἡ παρουσία χιλιάδων ἀδελφῶν μας κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἐνθρονίσεώς μου καί ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀυθόρμητη καί πηγαία συμμετοχὴ τῶν πιστῶν μας κατὰ τίς ἐπισκέψεις μου στὴν Πέρθη, στή Μελβούρνη ἀλλὰ καί σέ ὅλες τίς Ἐνορίες – Κοινότητες καθὼς καί στά εὐαγῆ Ἰδρύματα πού μέχρι σήμερα ἔχω ἐπισκεφθεῖ, μέ ἔχουν συγκινήσει βαθύτατα καί μου δημιουργοῦν τὴ βεβαιότητα ὅτι αὐτό πού συμβαίνει τὸν τελευταῖο καιρὸ ἐδῶ στὴν Αὐστραλία δέν εἶναι ἔργο ἀνθρώπων ἀλλὰ δῶρο τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Γιὰ ὅλη σας τὴν ἀγάπη λοιπόν, γιὰ τίς ἀυθόρμητες ἐκδηλώσεις χαρᾶς καί ἐνθουσιασμοῦ, γιὰ τὴν παρουσία σας στίς διάφορες ἐπισκέψεις μου, γιὰ τίς ἐπαινετικὲς δημοσιεύσεις σας στά προσωπικά σας ἱστολόγια, στό Facebook, στό

Instagram, στο Twitter και στα μέσα γενικής ενημερώσεως, για τὰ θερμὰ συγχαρητήρια γράμματα και τὰ ἀναρίθμητα emails σας, κυρίως ὅμως για τίς καρδιακές ὑπὲρ ἐμοῦ προσευχές σας, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ σᾶς εὐχαριστήσω μέ ὅλη μου τὴν καρδιά και νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἡ ἀγάπη σας, τὰ λόγια σας και οἱ προσευχές σας ἀποτελοῦν για μένα μεγάλο πνευματικό στήριγμα. Για ὅλα αὐτὰ σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς και σᾶς εὐλογῶ πατρικῶς.

Ἐπέλεξα ἡ πρώτη μας αὐτὴ ἐπικοινωνία νὰ γίνεи σήμερα, πού ἐορτάζουμε τὴ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ, διότι Ἐκεῖνος, μέσα ἀπό αὐτό τό παράδοξο γεγονός, ἀπεκάλυψε ποιό εἶναι τό κύριο ἔργο Του, δίδοντας παράλληλα τό μήνυμα τῆς ἀνάπλασης και τῆς ἀνακαινίσης. Ὁ Χριστός πῆρε αὐτό πού ἐμεῖς εἶχαμε και μᾶς ἔδωσε αὐτό πού Ἐκεῖνος εἶχε. Ὑπό τό πνεῦμα αὐτό δέν πρέπει νὰ μιλοῦμε για Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ ἀλλά για μεταμόρφωση τῶν ἀνθρώπων. Στό Θαβώρειο Ὅρος οἱ τρεῖς μαθητές, ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος και ὁ Ἰωάννης, ἦταν αὐτοὶ πού τελικῶς μεταμορφώθηκαν, διότι τὰ δικά τους μάτια φωτίστηκαν και εἶδαν τὴ δόξα τοῦ Θεϊκοῦ προσώπου.

Τό ἔργο τῆς μεταμορφώσεως τῶν ἀνθρώπων ξεκίνησε ἤδη νὰ πραγματοποιεῖται ἀπό τό Χριστό. Τό ἔργο αὐτό ὁ Χριστός τό κληροδότησε στήν Ἐκκλησία και στοὺς Ἀποστόλους. Και ἐμεῖς σήμερα, ἐδῶ στήν Αὐστραλία, ὅλοι μαζί, κληῖρος και λαός, πρέπει νὰ ἐκδαπανηθοῦμε γι' αὐτόν τόν ἱερό σκοπό. Σᾶς καλῶ νὰ συμπορευθοῦμε στό ἔργο τοῦ Χριστοῦ και τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι ἔργο ἀνακαινιστικό και μεταμορφωτικό. Σᾶς παρακαλῶ νὰ διατηρήσουμε τὴν ἐνότητά μας και νὰ συν-ἐργαστοῦμε για τό καλό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐσταλίας, κρατώντας τὴν ἑλληνική μας γλῶσσα, τὰ ἦθη και τὰ ἔθιμα πού μᾶς κληροδότησαν οἱ πρόγονοί μας. Ἐπιστρατεύω τὴν ἀγάπη σας, για νὰ προχωρήσουμε ὅλοι μαζί για τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου και τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς για μιὰ ἀκόμη φορά, εὐχόμενος νὰ ἔχετε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή ζωὴ σας και στα θεοφιλή σας ἔργα.

Μέ τὴν ἀγάπη τοῦ Μεταμορφωθέντος Χριστοῦ

και διάπυρες πατρικές εὐχές,

Ἐν Σύδνεϋ, τῇ 30ῃ Ἰουλίου 2019

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπός σας

† Ὁ Αὐστραλίας Μακάριος

Ἐγκύκλιος 1^η, 6 Αὐγούστου 2019.

MAKARIOS

by God's mercy, Archbishop of the Most Holy Archdiocese of Australia, Primate and Exarch of All Oceania, to the God-loving Bishops, the gracious clergy and monastic brotherhoods, to the Presidents of the honourable Administrative Committees and Philoptochos Associations, to the teachers and students in the Schools, to those who work in the philanthropic institutions and to all the Christ-loving plenitude of the Orthodox Church in Australia, grace and peace from our Saviour Jesus Christ who was transfigured on Mount Tabor.

Venerable Brother fellow Bishops and my beloved children,

The grace of the all Holy Spirit and the affectionate care and canonical concern of the Holy and Great Church of Christ, after the favourable proposal of His All Holiness, our Ecumenical Patriarch Bartholomew, have established me as the sixth Archbishop of this renowned, celebrated and historic Most Holy Archdiocese of Australia. I arrived to this blessed country of ours on the 18th June and was enthroned on the day of the holy and glorious Apostles, Peter and Paul, at the Cathedral of the Annunciation of the Theotokos in Sydney. I glorify God that I was elevated to an Archiepiscopal Throne which has been extolled by the renowned and distinguished Hierarchs of the Great Church of Christ, Christophoros, Timotheos, Theophylaktos, Ezekiel and Stylianos, and whom I commemorate with gratitude, recognising their immense and inestimable contribution to the Orthodox Church in Australia and the Greek Nation.

During this period of time, since I have been here in this new Homeland of ours, I perceive that all of us, clergy and laity, live in an atmosphere of an extended Pentecost. We experience a state of continual joy, peace, enthusiasm, excitement, tears, heartfelt affability, internal freedom and renewal. The enthusiastic and heartfelt expressions of your love towards my person, since my arrival at the airport, the presence of thousands of sisters and brothers on the day of my enthronement, and following this the spontaneous and unsolicited participation of our faithful during my visitations to Perth and Melbourne, but also to all the Parish-Communities, together with the benevolent Institutions that I have visited to this today, have moved me most deeply and have created within me the certainty that all that has been taking place recently here in Australia is not the work of people, but the gift of the all Holy Spirit.

Therefore, for all your love, for your spontaneous expressions of joy and enthusiasm, for your presence at my different visits, for your laudatory public comments in your personal websites on Facebook, Instagram, Twitter and in the media, for your warm congratulatory letters and your countless emails, primarily however, for your heartfelt prayers for me, I feel the need to thank

you with all my heart and to assure you that your love, your words and your prayers constitute a great spiritual support for me. For all these things, I thank you wholeheartedly and give you my fatherly blessings.

I chose our first communication to take place today, as we celebrate the Transfiguration of Christ, since He, through this paradoxical event, revealed what His chief work was, bestowing at the same time, the message of regeneration and renewal. Christ took that which we had and gave us that which He had. In this spirit, we ought not talk about the Transfiguration of Christ, but about the transfiguration of humanity. On Mount Tabor, the three disciples, Peter, James and John, were the ones who, in the end, were transfigured, because their eyes were illumined and they beheld the glory of the divine person.

The work of the transfiguration of humanity already began to be realised by Christ. And Christ bequeathed this work to the Church and to the Apostles. We too, here in Australia, all together, clergy and laity, need to expend ourselves for this sacred cause. I invite you all to journey together with me in the work of Christ and the Church, which is a work both regenerative and transfigurative. I ask that we preserve our unity and that we work together for the good of the Holy Archdiocese of Australia, maintaining our Greek language, our values and customs bequeathed to us by our forefathers. I mobilise your love, so that we may proceed all together for the glory of Christ, our Ecumenical Patriarchate and our Holy Church.

With these thoughts, I wholeheartedly thank you one more time, praying that you have the blessing of God in your life and in your god-pleasing works.

With the love of the Transfigured Christ and fervent paternal prayers

In Sydney, on the 30th day of July, 2019

Your Archbishop

† Makarios of Australia